

Arrest

nr. 321 469 van 11 februari 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 juni 2024 met X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 11 juli 2022, dient op 12 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 17 november 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 24 januari 2024.

1.3. Op 30 april 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en volgens uw taskara te zijn geboren op 27 juli 2003 in Khayrabat dorp, in de Omarzai regio, in Mehterlam district, in de provincie Laghman. U bent Pashtoun en soennitisch moslim. U ging naar school tot de 5e graad en kreeg nadien soms nog les van een privé leraar die aan huis kwam.

Uw vader heet K.S. (...) ((...)) en uw moeder heet B.A. (...). U heeft drie zussen, genaamd M. (...), Y. (...) en S. (...). M. (...) en Y. (...) zijn geboren in Afghanistan in Laghman maar S. (...) is in België geboren. Uw hele gezin bevindt zich momenteel in België.

Uw vader werkte sinds 2005 voor de NAVO als supervisor in de keuken van de compound op de luchthaven van Jalalabad. Omwille van zijn werk kreeg hij vanaf 2010 of 2011 problemen en dreigden de taliban hem te vermoorden als hij zich niet bij hen zou aansluiten. Vanaf 2014 of 2015 werd hij overgeplaatst naar Kabul. Toen begon hij ook een carwash waarin hij zijn neef tewerkstelde om de aandacht van de taliban af te leiden en de indruk te wekken dat hij niet meer bij de NAVO werkte. In Kabul deed hij dezelfde job als supervisor in de keuken tot 2017, het moment waarop hij besloot Afghanistan te verlaten. Uw vader werd sinds 2010-2011 doorheen de jaren meermaals telefonisch bedreigd door de taliban omwille van zijn werk bij de NAVO en werd ook één keer aangevallen op de motor op weg naar zijn werk. Als gevolg van de problemen van uw vader met de taliban in jullie dorp in Laghman, besloten jullie in 2012 of 2013 met de hele familie te verhuizen naar jullie paternale grootouders in Farm E Hada in Jalalabad. Ongeveer in 2014 of 2015 verhuisden jullie opnieuw naar uw maternale nonkel genaamd Z.A. (...) in Arzan Kemat in Kabul. Jullie bleven daar wonen tot het ogenblik dat uw vader het land verliet in 2018. Uw maternale grootouders woonden eerst in Afghan Mena en nadien in Jashmia Khanjan in Jalalabad. Na het vertrek van uw vader in 2017 verhuisden jullie doorheen de jaren voortdurend en woonden jullie afwisselend bij uw maternale en paternale grootouders. Uw paternale nonkels genaamd R.S. (...) en M.S. (...) wonen bij uw paternale grootouders in Farm E Hada. Uw maternale nonkel genaamd Z.A. (...) woont momenteel bij uw maternale grootouders in Jashmia Khanjan.

Na het vertrek van uw vader waren de taliban constant op zoek naar uw familie tot uw moeder besloot met uw twee zussen genaamd M. (...) en Y. (...) Afghanistan te verlaten en naar België te komen met gezinshereniging in februari 2021. Nadien zijn de taliban jullie niet meer komen opzoeken en bleef u bij uw paternale grootvader en vergezelde u hem overal waar hij naartoe ging.

In de zesde maand van 2021 ging u op een ochtend mee met uw grootvader naar de moskee voor het ochtendgebed. Uw grootvader werd toen aangesproken door de Mullah van de moskee, genaamd M.Y. (...), om een bericht van de taliban door te geven, namelijk dat uw grootvader u naar het centrum van de taliban moest sturen. In de avond gingen jullie opnieuw naar de moskee om met de Mullah te gaan praten maar toen was de Mullah er niet. Op jullie terugweg van de moskee naar huis zagen jullie dat er drie gewapende personen aan jullie huis stonden. Daarop gebod uw grootvader u naar het huis van zijn vriend J.Z. (...) in de straat te gaan zodat hij met de personen kon gaan praten. U bracht de nacht door in het huis van J.Z. (...). De dag nadien kwam uw paternale nonkel u daar halen en werd uw vertrek uit Afghanistan geregeld omdat uw leven in gevaar zou zijn. Pas toen u al in Turkije was, werd u verteld dat uw grootvader werd geslagen door de gewapende mannen aan uw huis, dat hij nadien werd opgenomen in het ziekenhuis maar uiteindelijk was overleden.

U vertrok uit Afghanistan in de zesde of zevende maand in 2021. U bleef elf maanden of ongeveer één jaar in Turkije in afwachting van een visum om naar België te komen. U kreeg het visum niet, waarna u besloot om op illegale wijze verder te reizen naar België. U kwam aan in België op 11 juli 2022 en diende op 12 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

U heeft nog regelmatig contact met uw paternale nonkels en uw maternale nonkel in Afghanistan. Na uw vertrek is er niets meer gebeurd met de taliban en uw familie en zijn er geen problemen meer.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw eigen taskara (1), uw geboortecertificaat (2) en de verblijfsdocumenten van in België van uw moeder (3), uw vader (4) en uw drie zussen (5-7).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalt aan dat u vreest voor de taliban omdat uw vader heeft gewerkt voor de NAVO en de taliban u via de Mullah in de moskee nog zijn komen opzoeken (CGVS pagina 11-12). Op basis van uw tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaarde persoonlijke vrees voor vervolging in dit verband.

In eerste instantie moet in die zin worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de voormalige overheid of veiligheidskrachten behoorden of samenwerkten met buitenlandse organisaties of troepen te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Als gevolg van de bedreigingen die uw vader ontving omwille van zijn werkzaamheden bij de NAVO, vertrok hij uit Afghanistan in 2017 (CGVS, pagina 7).

Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger medewerker van de NAVO, is echter onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Wat uw situatie betreft, moet immers worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen met dergelijke profielen in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban nog op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak wil nemen op deze persoon én zijn familie. U haalt echter geen aannemelijke feiten aan in dit verband.

Vooreerst moet in die zin opgemerkt worden dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de activiteiten van uw vader, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u omwille van het beroep van uw vader zelf problemen zou hebben gekend, ondergraaft. U verklaarde dat uw vader na jullie verhuis naar Kabul naast zijn werk ook een carwash wou openen en dat het doel daarvan was om mensen ervan te overtuigen dat hij met zijn werk bij de NAVO was gestopt maar dat hij eigenlijk zelf niet in die carwash werkte (CGVS, pagina 11). Voorts verklaarde u dat hij in Kabul dezelfde job als in Jalalabad deed, namelijk als supervisor in de keuken en dat hij de carwash heeft geopend op hetzelfde ogenblik als wanneer jullie naar Kabul zijn verhuisd (CGVS, pagina 14). Uw vader had echter tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 2 april 2019 verklaard dat hij naar Kabul verhuisde in 2015-2016, het contract met het leger of de NAVO reeds in 2016 was afgelopen en hij daarna in een bedrijf met de buitenlanders werkte en pas vanaf de tweede of derde maand 2017 de carwash was gestart (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 1, pagina 19). Bijgevolg stroken uw verklaringen niet met wat uw vader verklaarde. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, zei u dat het niet zo was (CGVS, pagina 15). Bijgevolg bood u geen verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen sterk ondergraaft. Indien het beroep van uw vader daadwerkelijk de oorsprong zouden zijn van uw eigen individuele problemen tot op heden, kan van u verwacht worden dat u op de hoogte bent van of u zich ten minste naar behoren informeert over de meest recente functies die hij zou gehad hebben in Afghanistan. Dat u in die zin in gebreke blijft, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat het profiel van uw vader de oorsprong zou zijn van uw voorgehouden persoonlijke problemen of dat u in dat verband een actuele en persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade zou koesteren ten opzichte van uw land van herkomst.

Wanneer u voorts gevraagd werd op welke manier uzelf en uw familie werden bedreigd na het vertrek van uw vader, verklaarde u louter in vage termen dat jullie hen niet zagen maar dat de taliban alleen zochten naar jullie en in de buurt vroegen naar waar jullie waren en dat dat de enige bedreiging was (CGVS, pagina 14). Gevraagd om welke reden ze niet in het huis kwamen als ze in de buurt naar uw vader of jullie zochten, verklaarde u dat de taliban niet zeker waren van jullie echte residentie en verblijfplaats omdat jullie steeds van woonplaats veranderden en ze daarom steeds bij de burens naar jullie vroegen (CGVS, pagina 14). Bovendien verklaart u zelfs dat de taliban het huis van uw grootvader wel kenden en wisten waar het was (CGVS, pagina 14). Het is echter niet aannemelijk dat de taliban verscheidene jaren nog naar jullie zochten, aan de burens vroegen waar jullie waren en wisten waar uw grootouders woonden, maar jullie nooit daadwerkelijk zijn tegengekomen, aanspraken of nooit jullie huizen binnenkwamen. Dergelijke onaannemelijkheid ondergraaft sterk de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het feit dat uw familie of u persoonlijk werd gezocht omwille van de job van uw vader. Ook in de periode tussen het vertrek van uw moeder en zussen uit Afghanistan en het moment waarop u zegt dat de Mullah naar u vroeg, is er niets meer gebeurd (CGVS, pagina 15). Wanneer daarnaast gevraagd werd of er een specifieke reden was voor het vertrek van uw moeder met uw zussen uit Afghanistan in februari 2021, zei u van niet maar verwees u enkel in algemene termen naar de problemen met de taliban (CGVS, pagina 7). Bijgevolg maakt u weinig concreet welke problemen dat precies zijn en toont u geen concrete problemen aan ten aanzien van uw of uw familie in deze periode. U verklaarde eerder dat u sinds het vertrek van uw vader steeds rond bewoog en afwisselde tussen een verblijfplaats in Jalalabad en Kabul om te vermijden dat de taliban jullie zouden zien (CGVS,

pagina 4-5), maar verklaarde tegelijkertijd wel dat u niet meer van woonplaats veranderde en steeds bij uw paternale grootvader bleef sinds uw moeder met uw zussen uit Afghanistan vertrokken waren (CGVS, pagina 6-7). Om welke reden u plots de nood niet meer zag van woonplaats te wisselen en het risico nam om zomaar openlijk met uw grootvader rond te lopen, zonder enige blijk van voorzorgen, wordt allesbehalve uitgeklaard. U verklaarde ook al dat uw grootvader dacht dat de problemen met de taliban zouden stoppen eens uw moeder en zussen het land uit waren, gelet op het feit dat ook uw vader niet langer in Afghanistan was (CGVS, pagina 11). Voorts zou uw grootvader ervan uit gegaan zijn dat de problemen zouden stoppen voor u nadien. U registreerde nadien om terug naar school te gaan, leidde een normaal leven en ging overal met uw grootvader mee naartoe (CGVS, pagina 11).

Gevraagd waarom de taliban niet langer naar u zouden zoeken op het moment dat uw moeder en zussen het land verlieten, zei u dat u dacht een kind te zijn, zelf niet voor de overheid werkte en jullie zich afvroegen waarom u zou benaderd worden (CGVS, pagina 16). Gewezen op het feit dat diezelfde redenering geldt voor uw moeder en zussen, verklaarde u dat jullie ervan uit gingen dat het duidelijk zou zijn voor de taliban dat de hele familie van uw vader het land uit is vertrokken en u ervan uitging niet langer gevisieerd te worden omdat u niet zo in het openbaar was (CGVS, pagina 16). Toen u gevraagd werd om welke reden het anders was op het moment dat uw moeder en zussen vertrokken, gelet op het feit dat jullie voordien in het geheim leefden, kwam u opnieuw niet verder dan te verklaren dat u ervan uit ging niet meer zichtbaar te zijn voor de taliban (CGVS, pagina 16). U slaagt er echter niet in aan te tonen om welke reden u niet langer zichtbaar zou zijn voor de taliban of om welke reden ze u plots niet langer zouden zoeken. U ging zelfs verder met verklaren dat u rondliep met uw grootvader en meeging met hem naar de stad en de moskee en dat de taliban u dus daar misschien zagen (CGVS, pagina 16). Bijgevolg kan de verklaring dat u niet zichtbaar was allesbehalve overtuigen als uitklaring voor waarom de taliban u niet langer zouden benaderen. Gewezen op het feit dat u eerder verklaarde dat de taliban niet wisten waar jullie zich bevonden en dus gevraagd hoe de taliban dan zouden weten dat uw moeder en zussen het land uit waren vertrokken, verklaarde u dat u ervan uitging dat het eenvoudig is voor hen om meer informatie te bekomen over jullie omdat zij jullie konden benaderen in Kabul en Farm E Hada (CGVS, pagina 16). Die verklaring is allesbehalve ernstig, omdat u eerder verklaarde dat ze jullie nooit vonden (CGVS, pagina 14). Gevraagd wat u daarmee dus bedoelde, kwam u niet verder dan te verklaren dat ze jullie nooit fysiek benaderden maar wel de adressen van uw familie te weten kwamen (CGVS, pagina 16). Net zoals hierboven reeds werd beargumenteerd is het bedenkelijk en niet aannemelijk dat de taliban de exacte adressen zouden weten van de familieleden waarbij jullie verbleven, maar al die jaren nooit langskwamen in die huizen op zoek naar jullie, maar louter bij de burens bleven rondvragen naar jullie. Wanneer u gevraagd werd om welke reden ze nooit binnen kwamen om jullie te zoeken, verklaarde u dat ze niet zeker waren dat jullie in die huizen zouden zijn en dat het niet zo eenvoudig is voor hen om binnen te komen omdat jullie daar niet permanent bleven (CGVS, pagina 16). Eerder verklaarde u echter dat het eenvoudig is voor hen om meer informatie te bekomen over jullie en dat ze toegang hadden tot informatie (CGVS, pagina 16). Bijgevolg zijn uw verklaringen bijzonder inconsistent, hetgeen sterk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan. Gewezen op uw eigen verklaring dat de taliban intelligentie hadden om aan jullie adressen te komen en dus het risico dat u nam om zomaar met uw grootvader rond te wandelen, verklaarde u dat u te jong was en uw grootvader ervan uit ging dat ze er niet achter gingen komen dat u de zoon van K. (...) was (CGVS, pagina 17). Dergelijke verklaring is bijzonder inconsistent met wat u eerder verklaarde, namelijk dat de taliban over intelligentie beschikken om allerhande informatie te bekomen, waaronder alle adressen van uw familie (CGVS, pagina 16). Gevraagd of uw grootvader dan niet bang was dat de taliban erachter zouden komen waar u was, zei u dat het niet in uw grootvader zijn gedachten was dat u gezocht of benaderd zou worden omdat u nog een kind was (CGVS, pagina 17). Opnieuw kan die verklaring allesbehalve voldoen en is zij bijzonder tegenstrijdig, omdat u voordien beweerde dat de taliban ruim drie jaar na het vertrek van uw vader nog naar uw familie op zoek waren (CGVS, pagina 14) en er bijgevolg voldoende indicaties zijn om aan te nemen dat de taliban nog naar u op zoek zouden zijn. Gewezen op het feit dat u ook voor het vertrek van uw moeder en zussen, net zoals uw zussen zelf, ook nog een kind was in de periode dat ze u wel nog zouden gezocht hebben, verklaarde u dat de burens erachter zouden zijn gekomen dat de hele familie vertrokken was en dat u daarom niet gezien werd als deel van de familie omdat de familie vertrokken zou zijn (CGVS, pagina 17). Nadien herhaalde u opnieuw dat u een kind was en niet werd gezien door de mensen en verklaarde u dat uw grootvader dacht dat niemand erachter zou komen dat u de zoon van K. (...) zou zijn (CGVS, pagina 17). U herhaalt louter eerder afgelegde verklaringen en slaagt er bijgevolg niet in in concreto aan te tonen om welke reden de situatie zo anders was vanaf het moment dat uw moeder en zussen het land uit vertrokken en om welke reden uw grootvader en uzelf plots geen enkel risico meer zagen om nog vrij in de regio rond te bewegen. Wanneer u gevraagd werd of u dan bepaalde voorzorgen nam als u met uw grootvader naar de stad of de moskee ging om ervoor te zorgen dat de taliban u niet zouden zien, zei u van niet en verklaarde u dat er u werd gezegd dat u niet gevonden of herkend zou worden (CGVS, pagina 18). Dergelijke gedragingen getuigen allesbehalve van een ernstige vrees op vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw eigen persoonlijke problemen of vrees ten opzichte van uw land van herkomst. U haalde voorts aan dat de Mullah aan uw grootvader naar u vroeg om zich te melden aan de taliban (CGVS, pagina 12). U verklaarde dat uw grootvader bezorgd was en zich afvroeg hoe de taliban erachter kwamen dat u daar in Farm E Hada was (CGVS, pagina 12). Die verklaring is bijzonder opmerkelijk, aangezien u zelf eerder

verklaarde dat u gewoon openlijk overal met uw grootvader mee naartoe ging (CGVS, pagina 11) en geen moeite deed om nog onder te duiken.

U verklaarde dat uw paternale grootmoeder, paternale nonkels, alsook uw maternale grootouders en nonkel zich vandaag nog in Afghanistan bevinden (CGVS, pagina 8). Zij ondervinden echter geen problemen meer vandaag, daar u verklaarde dat er na uw vertrek niets meer gebeurd is (CGVS, pagina 19). U bevestigde aan het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs dat ze een normaal leven hebben (CGVS, pagina 20). Gevraagd om welke reden de taliban u niet nog kwamen zoeken na uw vertrek, zei u enkel in vage termen dat alles in één dag is gebeurd en dat ze u misschien die ene dag wouden meenemen. Opnieuw gevraagd om welke reden ze u niet langer kwamen zoeken, zei u dat de taliban er misschien achter kwamen dat u er niet meer was (CGVS, pagina 19). Hierbij beperkt u zich tot een louter hypothetische verklaring, die u geenszins staft met enige concrete indicaties. Toen u gevraagd werd hoe de taliban dat zouden weten, verklaarde u enkel nog dat de taliban het huis doorzochten, uw grootvader sloegen en u daar vervolgens niet aanwezig was (CGVS, pagina 19). Gewezen op het feit dat u rondliep met uw grootvader en ze zo toch konden zien dat u daar aanwezig was, verklaarde u opnieuw oppervlakkig dat ze mogelijks informatie bekwamen dat u daar niet langer was gelet op het feit dat ze ook uw aanwezigheid te weten kwamen (CGVS, pagina 19). Dergelijke verklaring is weinig ernstig, daar u enerzijds verklaart dat de taliban drie jaar lang jullie tevergeefs zochten in de regio, desondanks het feit dat zij wel de exacte adressen van uw familie zouden gekend hebben, maar u anderzijds beweert dat de taliban de dag van de confrontatie meteen zouden weten dat u niet langer in het land zou zijn. Gevraagd hoe de taliban zo snel hadden kunnen weten dat u niet langer in het land was, verklaarde u opnieuw weinig overtuigend dat ze misschien naar u zochten, ze misschien naar de burens kwamen of naar het ziekenhuis, maar dat jullie niet op de hoogte zijn of fysiek door hen werden benaderd dus dat jullie niet direct door hen werden geïnformeerd (CGVS, pagina 20). Dat u over dergelijke informatie niet zou beschikken, is opnieuw niet ernstig, gelet op het feit dat nog heel wat familieleden in de regio wonen (CGVS, pagina 8). Daarnaast moet nog worden opgemerkt dat u op de DVZ verklaarde dat de taliban na het vertrek van uw moeder wisten dat u zich nog in Afghanistan bevond, nog steeds op zoek waren naar u en u probeerden te vermoorden (zie administratief dossier, vragenlijst CGVS, dd. 10 november 2022). Dergelijke verklaringen stemmen ook niet echt overeen met wat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde en kunnen bijgevolg weinig ernst worden toegeschreven. Bijgevolg bieden dergelijke verklaringen allesbehalve een uitklaring voor de vastgestelde inconsistenties en onaannemelijke verklaringen, hetgeen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen alleen nog maar verder aantoont.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Zij hebben louter betrekking op uw eigen identiteit en die van uw familieleden, dewelke niet ter discussie staat. Voorts dient wel nog opgemerkt te worden dat uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

Tot slot moet worden opgemerkt dat het feit dat uw vader ((...)), alsook uw moeder en zussen zich hier in België bevinden (CGVS, pagina 7) en hier een verblijfsstatus hebben, geen impact heeft op de beoordeling van uw persoonlijke nood aan internationale bescherming. Het dient te worden opgemerkt dat uw moeder en zussen op basis van gezinshereniging naar België kwamen (CGVS, pagina 15). Uit het document dat u voorlegt van uw moeder, blijkt dat zij hier een beperkt verblijf heeft, de Afghaanse nationaliteit heeft, in tegenstelling tot uw vader, die als vluchteling geregistreerd staat (zie administratief dossier, groene map, documenten 3 en 4). Uw vader werd in 2019 internationale bescherming toegekend op basis van zijn profiel als kok of supervisor bij de NAVO en zijn daaraan gekoppelde vrees. Op basis van bovenstaande blijkt echter dat u allerm minst aantoont hierdoor ook zelf een persoonlijke en actuele vrees te kennen bij terugkeer naar Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) lijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiïeten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop

wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging

vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende

droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden

teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in

Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot minstens 17-jarige of 18-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, gelet op het feit dat u geboren bent op 27 juli 2003 (CGVS, pagina 4) en vertrok uit Afghanistan in juni of juli 2021 of drie maanden voor de machtsovername (CGVS, pagina 8), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging tot en met de vierde of vijfde graad (CGVS, pagina 7) en uit uw verklaringen ook blijkt dat u ook meerdere keren per dag naar de moskee ging (CGVS, pagina 3 en 11). Voorts verblijven uw paternale grootmoeder, paternale nonkels en maternale nonkel nog in Afghanistan (CGVS, pagina 8) en heeft u met hen ook nog regelmatig contact (CGVS, pagina 9). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen en beschikt u bij terugkeer ook nog over een uitgebreid familiaal netwerk. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U haalt aan dat u in België Nederlandse lessen volgt en ook werkt in een bedrijf dat groenten en fruit verpakt (CGVS, pagina 8). Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, minstens "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" en het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *iuncto* artikel 48/4, §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van het artikel toe op zijn situatie. Zo stelt hij dat hij zich buiten zijn land van herkomst bevindt, dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat hij de bescherming van het land van herkomst niet kan inroepen omdat de lokale autoriteiten zelf de vervolgers zijn.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*", van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker licht zijn tweede middel toe als volgt:

"Het profiel van verzoeker als de zoon van de personen die voor de Amerikanen gewerkt heeft.

De invloed van de machtswijziging op de Afghanen zoals verzoeker.

De aanwezigheid van de kerngezin van verzoeker in België.

Verweerster heeft nagelaten om dit punt te onderzoeken en goed te motiveren of dergelijke personen vandaag na een terugkeer naar Afghanistan gevaar lopen.

Verzoeker meent dat verweerster goed op de hoogte is van de misdaden die de Taliban na de machtswijziging gepleegd hebben.

Verzoeker dacht dat alleen Amerika een pact gesloten had met de Taliban. Verzoeker wist niet dat verweerster ook een pact heeft gesloten met de Taliban door deze misdadiger zo vurige te verdedigen.

Verweerster verwijst naar landen informatie om te stellen dat Taliban de familieleden van mensen die voor buitenlanders en de Afghaanse overheid gewerkt hebben niet vervolgen.

Verzoeker wenst ook te verwijzen naar de volgende landeninformatie en hij is van oordeel dat taliban dit wel doen:

Ondanks de leugenachtige aangekondigde om de westerse landen te misleiden, worden dagelijks mensen zoals mijn cliënt vermoord door de Taliban. De familieleden van dergelijke personen werden in de laatste maanden vaak gefolterd en vermoord geweest.

(...)

<https://www.mo.be/analyse/afghaanse-journalisten-steeds-meer-het-nauw>

(...)

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/11/27/sharifullah-22-ik-ben-doodsbang-van-det-aliban-hier-in-afghani/>

Abdul tolkte voor Nederlandse leger: (...)

<https://www.rtlnieuws.nl/nieuws/politiek/artikel/5234211/afghaan-abdul-tolkte-voor-nederlandse-leger-mijn-broer-werd>

Zie de volgende rapporten: (...)

<https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-the-pacific/south-asia/afghanistan/report-afghanistan>

(...)

<https://www.ecoi.net/en/document/2071122.html>

(...)

<https://www.nytimes.com/interactive/2022/04/12/opinion/taliban-afghanistan-revenge.html>

Verweerster stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft over het werk van zijn vader.

Verzoeker meent dat hij op dat moment een kind was en dat het niet ernstig is om van hem te verwachten super juiste informatie te geven.

Het feit dat verzoekers vader erkend is als vluchteling en de verwantschapsband tussen verzoeker en zijn vader niet betwist wordt is voldoende om hem te erkennen.

Vooraf wanneer verzoeker als minderjarige in Turkije gewoond heeft en voor zijn komst naar België een aanvraag tot humanitair visum ingediend heeft bij het consulaat van België in Istanbul.

Voorwaal wanneer verweerster zelf het volgende schreef: uw hele gezin bevindt zich momenteel in België.
Verzoeker meent dat hij altijd vrees had om vervolgd te worden en dit was ook de reden dat ze altijd van hun woonplaats veranderden.

Verzoeker meent dat verweerster nagelaten heeft om rekening te houden met een feit.

Taliban hadden voor de val van het regime een beperkte capaciteiten.

Taliban hebben na de val van het regime 2 maanden na de vlucht van verzoeker heel het land in hun handen.

Verzoeker meent dat hij juist nu door de meegemaakte feiten en door het feit dat hij 3 jaar niet meer in het land van herkomst woont, zal vervolgd worden bij zijn terugkeer naar Afghanistan.

Verweerster is zelfs niet stilgestaan bij het feit: Waarom zou u een minderjarige persoon naar Turkije vluchten en meer dan 1 jaar daar verblijven.

Verweerster stelt dat verzoekers paternale ooms en paternale grootmoeder nog in Afghanistan zijn en dat ze geen probleem hebben met de taliban.

Verzoeker meent dat de situatie van zijn grootmoeder en nonkel anders is dan de situatie van verzoeker.

Verzoeker behoort tot de kerngezin van ver vervolgte persoon.

Verweerster heeft nagelaten om dit te doen!! Eveneens nagelaten om deze fout te compenseren door aan verzoeker sub beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn – omwille van de persoonlijke situatie van verzoeker.

Verweerster is gewoon bang om zoveel Afghanen in een keer te erkennen en ze verschuift haar verantwoordelijkheid op de schouder van uw Raad.

Verzoeker meent dat mocht een terugkeer een optie zijn geweest, zal hij al eerder teruggekeerd zijn naar het land van herkomst.

De terugkeerders worden ook vaak beschouwt door de Taliban als ongelovige personen.

Ook personen die beschouwd worden als 'verwesterd' lopen in Afghanistan een risico op vervolging. Dit blijkt uit talrijke bronnen. Zo erkennen de UNHCR-richtlijnen voor het beoordelen van de nood aan internationale bescherming van asielzoekers uit Afghanistan van 2018 terugkerende Afghanen die gezien worden als 'verwesterd' als een risicogroep. Dit wil zeggen dat zij een verhoogd risico lopen slachtoffer te worden van daden van vervolging.

Zie pagina 10 van dit rapport: (...)

<https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/05/NANSEN-Profile-3-21-Hazaras-Afghanistan.pdf>

Heeft verweerster dit rapport gelezen?

Jonge Afghanen die meer dan 3 jaren in Europa wonen, zijn totaal veranderd en na een verblijf van 2 jaren in Europa is het onmenselijk om hen bescherming te weigeren.

Voorwaal wanneer mensen nu in Kaboel hun eigen kinderen verkopen om rond te komen.

Voorwaal wanneer alle jonge mensen aan het vluchten zijn naar Iran.

De handeling van verweerster zorgt alleen dat mensensmokkelaar nog rijker worden. U mag geen hond vastbinden in Afghanistan van vandaag (een Afgaanse uitdrukking) laat staan een mens die meer dan 2 jaar in Europa gewoond heeft.

Dit is een persoonlijk element waarmee rekening moet gehouden worden.

Voorwaal wanneer alle jonge mensen aan het vluchten zijn naar Iran. 10.000 jonge Afghanen per dag. 5.000 met visum en 5.000 illegaal.

(...)

<https://www.youtube.com/watch?v=yLFc7q5Y6Lw>

Verzoeker meent dat de percentage van acute ondervoeding in Afghanistan een belangrijk element is voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van B grond.

Verweerster heeft dit element niet onderzocht en ipv schrijft ze een wanzinnig paragraaf:

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio- economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laats taan een opzettelijke handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio – economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Is verweerster zichzelf aan het misleiden of ons of uw Raad door dergelijke nonsens te schrijven?

Neemt uw verantwoordelijkheid en ken subsidiaire beschermingsstatus toe op basis van b grond ipv dergelijke speeltje te spelen.

Verzoeker verwijst naar een rechtspraak van een Nederlandse rechter waarin gesteld wordt dat bij het beoordelen van een intern vluchtalternatief rekening gehouden moet worden met humanitaire gronden/noodsituatie. In deze rechtspraak houdt de rechter rekening met het voedsel crisis en het algehele acute ondervoeding voor het beoordelen van een intern vluchtalternatief.

(zie rechtspraak van rechtbank in Zwolle, 10 juni 2013, nr. 13/467).

Verzoeker meent dat wij in dit geval het niet hebben over beoordeling van een IVA maar over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn.

Dit arrest mag naar analogie toegepast worden bij de beoordeling van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn.

Helpt Afgaanse kinderen onder vijf jaar loopt risico op ondervoeding

6 oktober 2021

(...)

<https://www.unicef.nl/pers/2021-10-06-helpt-afghaanse-kinderen-onder-vijf-jaar-loopt-risico-op-ondervoeding>
Heeft verweerster dit rapport gelezen?

Of verwacht ze dat verzoeker naar Afghanistan terugkeert en zich schuldig maakt aan diefstal om voor zijn onderhoud te voorzien?

Of moet hij afstruinen vuilnisbakken bij hotels?

Aftellen naar een regelrechte catastrofe in Afghanistan

Richard Donk

28 oktober 2021 15:55

(...)

<https://www.rd.nl/artikel/948542-aftellen-naar-een-regelrechte-catastrofe-in-afghanistan>

Verzoeker wenst te verwijzen naar een arrest van uw Raad en hij meent dat dit arrest van uw Raad volledig van toepassing is in zijn situatie:

Taliban weten dat alle asielverhalen van de Afghaanse asielzoeker tegen de Taliban zijn.

De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schadalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONew, 'Fears, Needs of Fleeing Afghans Must be Addressed: Akhundzada', 8 december 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51).

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RVV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Verzoeker meent dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden door de Taliban.

Verzoeker komt na het lezen van het bovenvermelde arrest tot de conclusie dat het argument:

In de continentale rechtssysteem hebben de arresten geen precedenterwerking.

Niet dienstig mag ingeroepen worden.

Waarom niet?

Omwille van het feit dat dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die geïdende worden door de hoogste religieuze leider van de Taliban.

Wie zijn de Taliban?

Zie het hieronder staande arrest:

Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel er worden geconcludeerd dat de Taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet – tijdelijke en toegankelijke bescherming te beiden.

Rvv 292 539 van 2 augustus 2023

Taliban moeten als actor van vervolging gezien worden, gezien de huidige situatie te wijten zijn aan hun handelingen.

Ze zijn 2,5 jaar aan de macht en zie wat ze in deze periode gedaan hebben. Ze hebben zelfs op 15/03/2023 (The Swedish Committee) weggejaagd vanuit Afghanistan.

<http://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activiteiten-in-afghanistan-amid-rising-pressure/17/3/2024>

Uit verslag van UNAMA blijkt ook dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is. Vooral dat nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft!!

(...)

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RVV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Vooral nu de woordvoerder van Taliban Zabiullah Mojahid verteld heeft dat deze Afghanen bij hun terugkeer moet veroordeeld worden.

Zie [infoMigrants](https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-en-justice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQ_23NBPRh_f2gLTtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtL_Dk&ref=fb), beschikbaar op:

https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-en-justice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQ_23NBPRh_f2gLTtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtL_Dk&ref=fb

Verweerster heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Hij niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b en c en 48/5, §3 vv van de Vreemdelingenwet.

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar §39 van het arrest Elgafaji over de 'sliding scale'. Verzoeker stelt dat hij de persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

3. Nieuwe stukken

3.1. Verweerder legt op 10 december 2024 een aanvullende nota van 9 december 2024 neer op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;
- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024.

Daarnaast verwijst verweerder in zijn aanvullende nota, met vermelding van de weblink, naar volgende stukken waaraan reeds werd gerefereerd in de bestreden beslissing:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022;
- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

3.2. Verzoeker legt op 12 december 2024 een aanvullende nota neer op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij stelt:

"Verzoeker wenst de volgende stukken neer te leggen:

Bewijs van werk

Bewijs van opleiding

Bewijs van taal cursussen

Identiteitskaarten van de gezinsleden

Verslag van dokter waaruit blijkt dat de zus van verzoeker blind geworden is in school door het toedoen van een ander kind

Foto's van verzoeker – verwestering

Verzoeker wil met deze stukken aantonen dat hij volledig verwesterd is en dat zijn gezin zijn aanwezigheid brood nodig heeft.

Vooraf de trauma die zijn gezin opgelopen nadat verzoekers zus blind geworden is.

Verzoeker wenst ook te verwijzen naar de volgende elementen:

Taliban weten dat alle asielverhalen van de Afghaanse asielzoeker tegen de Taliban zijn. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schadelijke tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONew, 'Fears, Needs of Fleeing Afghans Must be Addressed: Akhundzada', 8 december 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51).

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RvV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Verzoeker meent dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden door de Taliban.

Verzoeker komt na het lezen van het bovenvermelde arrest tot de conclusie dat het argument:

In de continentale rechtssysteem hebben de arresten geen precedentwerking.

Niet dienstig mag ingeroepen worden.

Waarom niet?

Omwille van het feit dat dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die geïdende worden door de hoogste religieuze leider van de Taliban.

Wie zijn de Taliban?

Zie het hieronder staande arrest:

Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel er worden geconcludeerd dat de Taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet – tijdelijke en toegankelijke bescherming te beiden.

RvV 292 539 van 2 augustus 2023

Taliban moeten als actor van vervolging gezien worden, gezien de huidige situatie te wijten zijn aan hun handelingen.

Ze zijn 2,5 jaar aan de macht en zie wat ze in deze periode gedaan hebben. Ze hebben zelfs op 15/03/2023 (The Swedish Committee) weggejaagd vanuit Afghanistan.

<http://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activities-in-afghanistan-amid-risingpressure/17/3/2024>

Uit verslag van UNAMA blijkt ook dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is.

Vooraf dat nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft!!

(...)

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RVV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Vooraf nu de woordvoerder van Taliban Zabiullah Mojahid verteld heeft dat deze Afghanen bij hun terugkeer moet veroordeeld worden.

Zie https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparoletaliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-se-eront-t-r-a-d-u-i-t-s-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQ_23NBPRh_f2gLTtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtL_Dk&ref=b

Verzoeker wil aantonen dat hij vervolging vreest door zijn lang verblijf in Europa en zijn verwestering."

Bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker de volgende stukken:

- loonbrieven van de periode juli 2024 tot en met oktober 2024;
- een bewijs van het bijwonen van een vijfdaagse veiligheidsopleiding "elektrotranspallet-stapelaar" in juni 2024;
- een deelcertificaat van de modules "NT2 – Breakthrough persoonlijk", "NT2 – Breakthrough publiek", "NT2 – Waystage schriftelijk" en "NT2 – Waystage mondeling";
- een kopie van de Belgische verblijfstitels van Y.S., M.S., B.A.S. en K.S.;
- medische stukken betreffende Y.S.;
- één foto waarop verzoeker alleen staat afgebeeld;
- drie foto's waarop verzoeker met anderen staat afgebeeld.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Procedurele noden

Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt "Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen."

4.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. Verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.4. Landeninformatie

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en

organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift ook landeninformatie van verschillende bronnen bevat, doet hierover niet anders denken.

4.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.5.1. Artikel 48/3, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.5.2. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor vervolging door de taliban omwille van de voormalige tewerkstelling van zijn vader K. – die erkend vluchteling is in België – bij de NAVO.

4.5.3. Hoewel de toekenning van de vluchtelingenstatus aan een familielid niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat ook aan de familieleden een internationale beschermingsstatus moet worden verleend, herinnert de Raad eraan dat in het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov het Hof van Justitie de advocaat-generaal bijtrad in zijn stelling dat de individuele beoordeling niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn: *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”*.

4.5.4. De vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan het oorspronkelijk vluchtrelaas, ontslaat de bevoegde overheid niet van haar opdracht om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

De beoordeling van de nood aan internationale bescherming kan zich aldus niet beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens is een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker.

4.5.5. Verzoeker legde in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming zijn taskara en geboortecertificaat neer alsook de Belgische verblijfsdocumenten van zijn moeder, vader en drie zussen. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gesteld dat de identiteit en die van de familieleden van verzoeker niet wordt betwist.

De Raad merkt voorts op dat verweerder in de bestreden beslissing niet betwist dat verzoekers vader K. in Afghanistan bij de NAVO werkte, noch dat verzoeker de zoon is van K. Daarnaast blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat in 2019 aan verzoekers vader in België de vluchtelingenstatus werd toegekend op basis van *“zijn profiel als kok of supervisor bij de NAVO en zijn daaraan gekoppelde vrees”*.

4.5.6. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op zijn profiel als zoon van een persoon die voor de Amerikanen heeft gewerkt, op de invloed van de machtswijziging op Afghanen zoals hem en op de aanwezigheid van zijn

kerngezin in België. Hij stelt dat verweerder heeft nagelaten om dit punt te onderzoeken en goed te motiveren of dergelijke personen vandaag na een terugkeer naar Afghanistan gevaar lopen. Hij betoogt dat hij door de meegemaakte feiten en door het feit dat hij drie jaar niet meer in het land van herkomst woont, zal worden vervolgd bij zijn terugkeer naar Afghanistan. Hij betoogt dat terugkeerders vaak worden beschouwd door de taliban als ongelovige personen, dat personen die beschouwd worden als 'verwesterd' in Afghanistan een risico lopen op vervolging, dat jonge Afghanen die meer dan drie jaren in Europa wonen totaal veranderd zijn en na een verblijf van jaren in Europa het onmenselijk is om hen bescherming te weigeren en dat dit een persoonlijk element is waarmee rekening moet worden gehouden.

4.5.7. Het wordt geenszins betwist dat verzoeker Afghanistan verliet in juni of juli 2021 en aldus voor de machtsovername. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe (machts)dynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook op lokaal niveau. Verzoekers vervolgingsvrees moet dan ook worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat waar verzoeker mogelijk niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde kan worden aangenomen.

4.5.8. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien niet ter betwisting staat dat verzoekers vader K. werkzaam was voor de NAVO, er dient te worden aangenomen dat hij kan worden beschouwd als iemand die geassocieerd wordt met de buitenlandse troepen of dat hij wordt beschouwd als iemand die ondersteuning bood aan deze troepen. Het wordt evenmin betwist dat verzoeker de zoon is van K. zodat hij kan worden gezien als familielid van iemand met voornoemd profiel.

4.5.9. Op basis van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan hierover het volgende worden vastgesteld.

Wat betreft het profiel van (familieleden van) personen die gewerkt hebben voor buitenlandse militaire troepen, wijst de Raad erop dat in de EUAA, *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, waarnaar, verweerder, onder verwijzing van een weblink, verwijst in zijn aanvullende nota van 9 december 2024, kan worden gelezen dat personen die gewerkt hebben voor buitenlandse militaire troepen of die gezien worden als personen die deze troepen steunden als een risicoprofiel worden aangemerkt en dat familieleden van deze personen tevens het risico kunnen lopen om onderworpen te worden aan daden van vervolging (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 33-34). Onder dit profiel vallen individuen die geassocieerd worden met de buitenlandse troepen, zoals onder meer tolken, veiligheidsbewakers, civiele contractanten en logistiek personeel. Er wordt hierbij aangegeven dat de taliban, in de periode kort na de machtsovername, individuen viseerden die ervan verdacht werden een link te hebben met de buitenlandse troepen. Er is sprake van huis-aan-huiszoekingen om individuen op de zwarte lijst te vinden. Personen die voor de buitenlandse troepen hebben gewerkt leven ondergedoken en worden gezocht (EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022, p. 75-77). Verder wijst de Raad erop dat uit de landeninformatie blijkt dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de mogelijkheid van de taliban om personen die gewerkt hebben voor buitenlandse militaire troepen te identificeren. Zo wordt in het EUAA-rapport *Afghanistan: Targeting of individuals* aangegeven dat volgens bepaalde bronnen de taliban lijsten opstelden in augustus 2021 van voormalige medewerkers van buitenlandse troepen. Tevens maakt het rapport melding van het gegeven dat de taliban in de laatste week van hun offensief in 2021 hun handen hebben kunnen leggen op het *Handheld Interagency Identity Detection Equipment system* (HIIDE-systeem), i.e. een biometrisch apparaat ontworpen door het Amerikaanse leger, om onder meer Afghaanse werknemers te identificeren (EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022, p. 75). Zoals gezegd, wordt aangenomen dat personen ressorterend onder voormeld risicoprofiel in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging hebben en ook familieleden van deze personen kunnen een gegronde vrees voor vervolging hebben.

Hoewel uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse veiligheidsdiensten, blijkt evenwel dat familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid (zie o.a. EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022, p. 56-65; EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 29-30; EUAA *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 62-63).

De landeninformatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt wijst aldus op het gegeven dat personen met verzoekers onbetwiste profiel – i.e. een familielid van personen die hebben samengewerkt met de buitenlandse troepen dan wel werkzaam zijn geweest voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten – vervolging kunnen riskeren door de taliban én hieruit blijkt tevens dat de taliban sinds de machtsovername meer mogelijkheden hebben om dergelijke personen te identificeren.

4.5.10. Zo verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij actueel louter omwille van het profiel van zijn vader door de taliban zou worden gevisieerd, te meer gelet op het feit dat hij niet aannemelijk maakt dat zijn ooms en/of grootouders heden problemen kennen omwille van de voormalige tewerkstelling van zijn vader, sluit dit niet uit dat verzoekers familieband met zijn vader die voorheen tewerkgesteld was bij de NAVO in geval van terugkeer naar Afghanistan er kan toe bijdragen dat hij de aandacht trekt van de (lokale) taliban.

Er kan aldus, zelfs indien verzoeker niet aannemelijk maakt reeds vervolgd te zijn geweest in het verleden, noch aannemelijk maakt dat zijn ooms en/of grootouders heden problemen kennen omwille van de tewerkstelling van zijn vader, in het licht van de machtsovername door de taliban niet uitgesloten worden dat verzoeker – die tot het kerngezin van zijn vader K. behoort en die bovendien Afghanistan heeft verlaten om zijn vader in het Westen te vervoegen en intussen ruim 2,5 jaar bij zijn vader heeft verbleven in het Westen, alwaar zijn vader erkend werd als vluchteling op basis van “*zijn profiel als kok of supervisor bij de NAVO en zijn daaraan gekoppelde vrees*” – bij een terugkeer naar Afghanistan alsnog een risico loopt op vervolging door de taliban.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich sinds juli 2022 in België bevindt en hier al meer dan 2,5 jaar verblijft. De Raad herinnert eraan dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk is. De meest recente landeninformatie in het rechtsplegingsdossier laat niet toe anders te oordelen.

4.5.11. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de ‘civic space’ wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema’s.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal

geïnvesteed in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31; EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden – al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent, tot op zekere hoogte gedoogd – en verder moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt

geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kabul en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kabul na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdadaa aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice*

in the *Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto*-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *adhoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80, 116; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige taliban-segmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8

december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst werden en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 44- 45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kabul zeer grondig en hebben de *facto*-immigratieambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de *Afghan National Defense and Security Forces*. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de *facto*-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 45) wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld (zie EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.5.12. *In casu* stelt de Raad vast dat verzoeker Afghanistan verliet voor de machtsovername, toen hij bijna achttien jaar oud was. Hij was ongeveer negentien jaar oud toen hij in België aankwam. Hij verblijft sinds juli 2022 in België, aldus ruim 2,5 jaar. Uit de bij zijn aanvullende nota neergelegde stukken blijkt dat hij zich actief inzet om Nederlands te leren, werkt en in het kader van die tewerkstelling een opleiding heeft gevolgd. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij samen met zijn vader, moeder en zussen – die allen over een Belgische verblijfstitel beschikken – in België verblijft, dat zijn vader sinds 2018 en zijn moeder sinds 2021 in België verblijven, dat hij in België naar school gaat, waar hij Nederlands leert want “(e)erst is de taal belangrijk”, en werkt als inpakker van groenten en fruit bij G. (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7-8). Ter terechtzitting, waar zijn vader eveneens aanwezig is, herhaalt verzoeker dat hij naar school gaat en hier werkt, benadrukt hij dat hij op vlak van kennis van het Nederlands niveau 1.2. heeft behaald, hetgeen gestaafd wordt door deelcertificaten die hij bij zijn aanvullende nota voegt, en licht hij toe dat hij nu taallessen volgt en dan aan een studie kan beginnen, dat hij graag verpleger wil worden.

Hieruit blijkt dat verzoeker op jonge leeftijd uit Afghanistan is vertrokken en zich van bij aankomst actief heeft ingeschakeld in de Belgische samenleving. Verzoekers blootstelling tijdens zijn (late) tienerjaren, een periode waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden, aan een samenleving die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban, kan redelijkerwijze geacht worden een impact te hebben op zijn ontwikkeling als jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt.

Er kan daarbij niet worden uitgesloten, dat hij in geval van terugkeer wordt beschouwd als iemand die de huidige religieuze, sociale en morele normen in het buitenland heeft overschreden of aangetast is door de hier heersende cultuur en opvattingen. In dit verband kan niet voorbijgegaan worden aan een aantal andere objectieve risicobepalende factoren die in het specifieke geval van verzoeker kunnen worden vastgesteld die aan dergelijke perceptie bijdragen.

Rekening houdend met verzoekers verblijf van meer dan 2,5 jaar in België bij zijn vader, die een erkend vluchteling is “*op basis van zijn profiel als kok of supervisor bij de NAVO en zijn daaraan gekoppelde vrees*” en met zijn profiel als familielid (zoon) van voornoemde persoon die geassocieerd wordt met dan wel wordt beschouwd als ondersteunend aan de voormalige Afghaanse overheid en/of de buitenlandse troepen die in Afghanistan aanwezig waren en gelet op verzoekers jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker zijn keuzes en gedragingen en zijn traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan zou trachten traditionele gebruiken en normen terug in acht te nemen, die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico mee dat hij onder de aandacht van de taliban zal komen. Hierbij moet ook rekening gehouden worden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker, die voor de machtsovername Afghanistan verliet, niet vertrouwd is. Uit de informatie blijkt dat personen die als ‘verwesterd’ worden beschouwd, het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Voorts is niet betwist dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan woonde in Jalalabad in de provincie Nangarhar en dat zijn resterende familieleden in Afghanistan aldaar verblijven. In deze provincie is ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, aanwezig. Verder wonen de meeste Salafisten, waarvan een strekking zich achter de taliban schaaft en een andere strekking door de taliban met ISKP wordt geassocieerd en geïsoleerd, in Afghanistan in de oostelijke provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan en heeft ISKP zich in het verleden op deze provincies gefocust omwille van de diepgewortelde Salafistische ideologie in deze regio (EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022, p. 154-155 en p. 190-192, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 98). De aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen en de diepgewortelde Salafistische traditie in deze regio kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker.

Gelet op hetgeen hierboven werd weergegeven met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP-aanhangers in zijn regio van herkomst als onislamitisch zal gezien worden.

4.5.13. De Raad stelt vast dat verzoekers vader erkend werd als vluchteling in België omwille van diens werkzaamheden bij de NAVO en de daaruit volgende vrees zodat, rekening houdend met de beschikbare algemene landeninformatie en de algemene situatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban alsook rekening houdend met verzoekers verblijf bij zijn vader en zijn traject in België, in hoofde van verzoeker op afdoende wijze een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan kan worden aangenomen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.5.14. Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA, *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA, *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.6. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken en te bespreken.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend vijftientig door:

N. VERMANDER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER